

Chương

7

CÓ THẬT ĐỨC GIÊSU LÀ CON THIÊN CHÚA ĐÃ XUỐNG THẾ LÀM NGƯỜI KHÔNG?

I. ĐỨC GIÊSU THẬT SỰ ĐÃ SỐNG TRÊN MẶT ĐẤT NÀY

Đức Giêsu là một nhân vật lịch sử, một con người bằng xương bằng thịt. Ngài đã sinh trưởng tại nước Do Thái cách đây hơn 2.000 năm.

Đó là một sự thật không ai chối cãi được. Sau đây là những bằng chứng:

1. Dựa vào nguyên lý nhân quả

Ta biết rằng: Có hậu quả thì ắt phải có nguyên nhân. Nhìn thấy khói bốc lên, ta biết chắc là do lửa cháy; nhìn thấy chùm

nho, ta biết nó bởi cây nho mà ra; nhìn một đoàn thể, một đảng phái đang hoạt động, ta biết có người sáng lập.

Vậy, nhìn thấy đạo Công giáo đang tồn tại khắp nơi trên thế giới, ta biết rằng phải có một Đấng sáng lập. Đấng đó không ai khác ngoài Chúa Giêsu.

2. Những bằng chứng từ Tân Ước

Sách Tân Ước gồm hai mươi bảy cuốn, trong đó đặc biệt có bốn sách Phúc Âm kể lại cuộc đời Đức Giêsu từ lúc sinh ra, lớn lên cho đến lúc Ngài chịu chết, sống lại và lên trời.

Phần lớn những sách này được chép lại bởi các môn đồ của Đức Giêsu, những người đã thấy tận mắt, đã tiếp xúc, đã sống bên cạnh Chúa Giêsu trong suốt ba năm cuối đời của Ngài.

3. Bằng chứng của các Tông đồ

Song song với những bằng chứng được tường thuật trong Tân Ước, chúng ta

còn có bằng chứng sống động của các Tông đồ. Các ngài đã sống chung với Chúa Giêsu suốt ba năm trường và đã làm chứng cho dân chúng và những người kế vị các ngài biết cuộc đời và lời rao giảng của Đức Giêsu. Các đấng kế vị này lại tiếp tục truyền bá sứ điệp đó cho những người kế tiếp... cứ thế mãi cho đến ngày nay.

4. Bằng chứng của các sử gia ngoại giáo

Bên cạnh bằng chứng của các Tông đồ, chúng ta còn có bằng chứng của các sử gia ngoại giáo. Đây là những người sống cùng thời với Chúa Giêsu. Tuy không tin Đức Giêsu là Con Thiên Chúa nhưng họ vẫn xác nhận rằng Đức Giêsu là một con người lịch sử đã sống trên đất Do thái, bị đóng đinh dưới thời quan Phongxiô Philatô.

Sau đây chúng ta sẽ nghe một vài lời chứng của họ:

a) Sử gia Tacite (55-120) là sử gia của Hoàng đế La Mã. Trong cuốn “Biên niên sử”, ông kể lại những hình phạt khủng

khiếp mà bạo chúa Nêron bắt các Kitô hữu phải chịu vì cho rằng họ đã đốt cháy thành La Mã.

Sử gia thêm:

“Danh từ ‘Kitô hữu’ này bắt nguồn từ một người tên là Kitô, kẻ đã bị hành hình bởi quan Phongxiô Philatô dưới thời Hoàng đế Tibêriô”.

Như thế, mẫu tin này phù hợp với lời tường thuật trong Phúc Âm và cũng đủ để minh chứng cho chúng ta thấy rằng ngay cả sử gia ngoại giáo cũng công nhận là Đức Giêsu có thật.

b) Flavius Josephus (37-100)

Ông này là sử gia Do Thái, quê quán ở Giêrusalem, cuối đời sang sống ở La Mã, có thuật lại việc *“Thượng tế Anna II triệu tập hội nghị Do Thái để xét xử Giacôbê, là người anh em của Giêsu, kẻ được gọi là Kitô, cùng một vài người khác. Thượng tế Anna đã kết án Giacôbê và đồng đảng tội vi phạm lề luật Môsê và bị xử ném đá chết”.*

Qua mẫu tin trên ta thấy rằng chính vị sử gia Do Thái ngoại đạo trên cũng công nhận rằng có *Giacôbê*, có Đức Giêsu được gọi là Kitô, có thượng tế Anna là Đại giáo trưởng của Do Thái.

Tất cả những điều này phù hợp với những tường thuật trong Phúc Âm (Mc 6, 3: Ông ấy (Chúa Giêsu) là con bà Maria, anh em với *Giacôbê*).

Như thế, rõ ràng Đức Giêsu là một con người có thật, được các sử gia ngoại giáo cũng như các nhân chứng tận mắt xác nhận.

II. ĐỨC GIÊSU ĐÃ CHỊU CHẾT

Đức Giêsu đã chịu chết vì bị đóng đinh vào thập giá

- Sử gia Tacite (55-120) là sử gia của Hoàng đế La Mã. Trong cuốn “Biên niên sử”, xác nhận Chúa Giêsu mà người Công giáo gọi là Đức Kitô đã thực sự bị án đóng

đình thập giá dưới thời “Phongxiô Philatô dưới thời hoàng đế Tibêriô” như đã đề cập trên đây (4 a).

- Các Tin Mừng cũng đều viết rằng Đức Giêsu bị giết chết bởi khổ hình thập giá dưới thời quan Phongxiô, thời hoàng đế Tibêriô.

Đây là một sự thật không thể chối cãi được.

III. ĐỨC GIÊ-SU ĐÃ SỐNG LẠI

1. Bằng chứng của các môn đệ Chúa Giê-su

Các môn đệ làm chứng rằng:

Khi Chúa Giê-su sống lại và hiện ra với các môn đệ, các ông bàng hoàng sợ hãi vì tưởng là ma!

Chúa Giê-su phải tìm cách minh chứng cho các ông biết Ngài là con người có xương thịt hẳn hoi chứ

không phải là vong hồn. Ngài cho các ông xem đôi tay còn mang vết đinh, Ngài ăn miếng cá nướng trước mặt các ông để chứng tỏ Ngài là người thật.

Từ đó, các môn đệ mới tin là Chúa đã thực sự sống lại và đã dâng hiến đời mình phụng sự Chúa Giê-su và loan báo Ngài đã sống lại cho mọi người.

2. Lời chứng của thánh Phao-lô

Phao-lô là một người biệt phái nhiệt thành kịch liệt chống lại Chúa Giê-su và quyết tâm triệt phá Hội thánh còn non trẻ của Ngài. Ông “đã không ngần ngại giết người tin thờ Chúa Giê-su, đã đóng xiềng và tống ngục cả đàn ông lẫn phụ nữ để trao nộp cho nhà cầm quyền trưng trị” (Công vụ Tông đồ 22, 4-5).

Thế rồi giờ phút định mệnh đã đến khi “Phao-lô dẫn đội quân bách hại tiến vào thành Đa-mát vào khoảng giữa trưa, bỗng có một luồng ánh sáng chói lọi từ trời chiếu xuống bao phủ lấy ông. Ông ngã xuống đất

và nghe có tiếng từ thình không vọng đến bên tai: “Sa-un, Sa-un!”⁽⁷⁾ Tại sao người bắt bớ Ta?”

Phao-lô đáp: “Thưa Ngài, Ngài là ai?” Có tiếng đáp: “Ta là Giê-su mà người đang bắt bớ.” Những người đồng hành với Phao-lô trông thấy ánh sáng nhưng không nghe thấy tiếng nói vang lên. Phao-lô đáp: “Lạy Chúa, con phải làm gì?” Chúa Giê-su bảo ông: “Hãy đứng dậy, đi vào Đa-mát, ở đó người ta sẽ nói cho người biết tất cả những gì Thiên Chúa đã chỉ định cho người phải làm.” (Công vụ Tông đồ, 22, 6-11).

Thế là từ hôm ấy, Phao-lô quay về với Chúa Giê-su và trở nên Tông đồ hăng say nhiệt thành nhất trong số các tông đồ của Ngài, đã hy sinh chịu đựng vô vàn gian lao khổ khó để loan báo cho nhân loại biết Chúa Giê-su đã sống lại và là Đấng cứu thế.

7 Sa-un là tên gọi của Phao-lô.

Chúng ta hãy nghe lời chứng của ngài:

“Trước hết, tôi đã truyền lại cho anh em điều mà chính tôi đã lãnh nhận, đó là: Đức Kitô đã chết vì tội lỗi chúng ta, đúng như lời Kinh Thánh, rồi Người đã được mai táng, và ngày thứ ba đã trỗi dậy, đúng như lời Kinh Thánh. Người đã hiện ra với ông Kêpha, rồi với Nhóm Mười Hai. Sau đó, Người đã hiện ra với hơn năm trăm anh em một lượt, trong số ấy phần đông hiện nay còn sống, nhưng một số đã an nghỉ. Tiếp đến, Người hiện ra với ông Giacôbê, rồi với tất cả các Tông đồ. Sau hết, Người cũng đã hiện ra với tôi, là kẻ chẳng khác nào một đứa trẻ sinh non.

Thật vậy, tôi là người hèn mọn nhất trong số các Tông đồ, tôi không đáng được gọi là Tông đồ, vì đã ngược đãi Hội Thánh của Thiên Chúa” (1 Cr 15, 3-9).

3. Các Tông đồ chịu chết để làm chứng Chúa Giêsu sống lại

Nếu Chúa Giêsu chết đi mà không sống lại như lời Ngài báo trước, thì các Tông đồ sẽ có những phản ứng như thế nào?

* Các ông sẽ ngộ ra rằng Thầy Giêsu mà họ đem lòng tin tưởng, yêu mến và ngưỡng mộ bấy lâu không phải là Con Thiên Chúa như lời Ngài nói mà chỉ là người phàm tự xưng mình là con Thiên Chúa. Như thế, Ngài lừa dối họ và tất nhiên các ông sẽ thất vọng về Ngài, sẽ oán ghét và phế bỏ Ngài vì Ngài đã lừa dối các ông, đã làm cho cuộc đời các ông dang dở: bỏ công theo Ngài ba năm, giờ chẳng được tích sự gì.

* Các ông sẽ không bịa đặt chuyện Chúa Giêsu sống lại rồi đi rao truyền khắp nơi để lừa bịp người khác; vì khi làm như thế, các ông chẳng những chẳng được lợi lộc gì mà còn mất tất cả, kể cả mạng sống mình.

* Các ông sẽ không điên rồ đến nỗi tiếp tục từ bỏ gia đình, cha mẹ, vợ con, lại phải chịu đòn vọt, xiềng xích, tù đầy và chịu chết để đi loan truyền một điều láo khoét là Chúa Giêsu sống lại.

Trong thực tế, các phản ứng kể trên không hề xảy ra. Trái lại, các Tông đồ tiếp

tục hy sinh tất cả, từ bỏ gia đình, cha mẹ, vợ con, chấp nhận đòn vọt, tù đầy và chấp nhận chịu chết để làm chứng cho mọi người biết Chúa Giêsu đã thực sự sống lại từ cõi chết.

Khi người làm chứng sẵn sàng chịu chết để minh chứng mình nói thật, thì lời chứng của người đó là chân thật. Không ai liều chết và đánh mất tất cả chỉ vì một điều bịa đặt bao giờ.

Tất cả các Tông đồ, ngoại trừ Gioan bị *lưu đầy ra đảo Patmos*, đã chấp nhận lãnh lấy án chết để minh chứng rằng Chúa Giêsu đã thực sự sống lại. Vậy, sự kiện Đức Giêsu sống lại là hoàn toàn chắc chắn!

KẾT LUẬN

Các sử gia nghiêm túc nghiên cứu về Đức Giêsu đều xác nhận rằng Ngài là một nhân vật lịch sử. Điều này không thể chối cãi được. Ngài là người Do Thái, sống trên đất Do Thái, chịu đóng đinh vào thập giá như một tội nhân, chịu chết trên thập giá

và được mai táng trong mồ; thế rồi, Ngài đã sống lại như lời Ngài đã báo trước.

Sự việc Chúa Giêsu sống lại chứng tỏ cho chúng ta thấy Ngài không phải là người phạm (vì người phạm thì không thể sống lại) nhưng đích thực là Con Thiên Chúa làm người, bởi vì chỉ có Con Thiên Chúa mới có thể sống lại được.

Cùng ngắm nghĩ:

1. Dựa vào những bằng chứng nào để biết Chúa Giêsu đã thực sự sống trên mặt đất này?

2. Chúng ta có thể dựa vào đâu để biết Chúa Giêsu đã chịu chết vì bị đóng đinh vào thập giá?

3. Chúng ta có thể dựa vào đâu để biết Chúa Giêsu đã sống lại?

4. Hành động nào của các Tông đồ có sức thuyết phục mạnh mẽ nhất, cho thấy Chúa Giêsu đã thật sự sống lại?